

den virksomme Del, hun selv har taget i Kampen for Kvindens Rettigheder. Men foruden hende fandtes paa Talerstolen og ogsaa blandt Publikum vel en halv Snes af dem, der stod Mrs. Stanton bi i Arbejdet for Slaveriets Afskaffelse og for Kvindesagen; — thi de to have fulgtes ad i Amerika. Efter at Mrs. Stanton havde sluttet, og de udenlandske Afsendinge var blevne forestillede og modtagne af Publikum med Venlighed, begyndte man at fremkalde sine særlige Yndlinge. Frem førtes nu den ene efter den anden under Hurraraab og Bifald. Her saas Frederik Douglas, en af Kvindesagens varmeste og kraftigste Forkæmpere. Han blev født som Slave, og ikke mere end 10—15 Aar tilbage anvistes der ham Plads i Kreatur- og Godsvogne, naar han rejste paa Jærnbane, fordi han var sort. Der var Robert Purvis, ogsaa med kulørt Blod i sine Aarer, hvilket dog kun gav ham en vakker brun Ansigtifarve. Han er et Hoved højere end den anden, har klassiske, fine Træk; hans Øjne straaale af Intelligens, og ved at bevæge sig i Londons fineste Kredse har han erhvervet sig et udmærket belevent og høvisk Væsen. Der var Mary Grew med sine milde Barneøjne og sit snehvide Haar, den 85aarige Amy Post, rank og pynkelig at skue, Henry Blackwell, den første og eneste Mand i Amerika, som har tilladt sin Hustru, Lucy Stone, at beholde sit Pigenavn uforandret; hans Svigerinde, Antoinette Blackwell, den første kvindelige Præst i de forenede Stater m. fl. Det var et rørende Syn at se disse trofaste Arbejdere i ædle Ideers Tjeneste staa op og vidne for deres Sag. Vi yngre græd aabenlyst, men det var af Stolthed, Haab og Hengivenhed for alt ædelt, højt og stort i Livet.

Det øsregnede fra først til sidst under Mandagens Forhandlinger, men Interessen var ubeskaaren baade denne og de følgende Dage. Programmet for Mandagens Aftemøde omfattede det vigtige Æmne: Opdragelse. Pundita Ramabai gav en interessant og meget ejendommelig Fremstilling af den hinduiske Kvindes Opdragelse, af Fremskridtene saavel i den almindelige Betragtning af samme som i de politiske Reformers i Indien. Bag efter samlede Interessen sig om Mrs. Sewall fra Indiana, der holdt Foredrag om den højere kvindelige Undervisning i de forenede Stater, samt om Professor Rena Michaels varme og veltalende Forsvar for samme Sag. Ungdommelig og tækkelig, ligefrem og dog intelligent og helt igjennem kvindelig, syntes Talerinden selv at være en levende anbefaling for Fællesundervisning. Blandt andre træffende Bemærkninger af hende mindes jeg én: Manden gjør sit Studerekammer til sit aandelige Værksted, Kvinden gjør det til sit Hjem.

De, der talte om Aftenen, var paa faa Undtagelser nær lutter Kvinder med Universitetsdannelse og var saaledes Blaastrømper af det rene Vand. Men jeg drister mig til trods hvilken som helst Modstander at paastaa, at man ikke kan finde en Samling af elskværdigere, mere tiltalende, mere ægte kvindelige Damer end disse Kvinder.

Tirsdagens Æmne var Velgjørenhed, og Forhandlingen lededes af Mrs. Harriet Shattuck, en lille vakker Ny-Englands Kvinde, saa trind og net, som om hun aldrig havde tilsølet sin Kvindelighed ved at føre Forsædet ved offentlige Møder. Velgjørenhed er jo fra ældgammel Tid anerkjendt som Kvindens Felt. Det gjorde derfor godt, paa samme Tid som